

Łódź, dnia 3 grudnia 2013 r.

ZDiT-DO.0511.226.2013

Urząd Miasta Łodzi

ul. Piotrkowska 104
90-926 Łódź
tel.: +48 (42) 638 41 16
fax +48 (42) 638 42 16
e-mail: sekretariat.wiceprezydenta@umi.lodz.pl
www.lodz.pl

Pani
Bożenna Jędrzejczak
Radna
Rady Miejskiej w Łodzi

W odpowiedzi na interpelację złożoną przez Panią Radną w okresie międzysesyjnym w dniu 19 listopada 2013 r., w sprawie lokalizacji stoiska Pani [REDAKTOWANE] przy cmentarzu na ul. Rzgowskiej 156/158 uprzejmie informuję, że generalną zasadą, wynikającą z ustawy z dnia 21.03.1985 r. o drogach publicznych, jest zakaz lokalizowania w pasie drogowym urządzeń i obiektów niezwiązanych z gospodarką drogową lub potrzebami ruchu. Oznacza to, że umieszczanie innych obiektów może nastąpić wyłącznie za zezwoleniem właściwego zarządcy drogi. Jest to decyzja uznaniowa zarządcy drogi, co oznacza, że taka zgoda, wyrażana poprzez wydanie decyzji o zezwoleniu na zajęcie pasa drogowego, jest uzależniona od tego, czy zarządca drogi bez szkody dla wykonywanych zadań i bez stwarzania zagrożenia bezpieczeństwa ruchu może wyłączyć fragment pasa drogowego dla innych celów, niż związane z potrzebami dróg.

Od 2003 r. Zarząd Dróg i Transportu zezwala Pani [REDAKTOWANE] na wyłączenie z powszechnego użytku pasa drogowego dla umieszczenia stoiska handlowego w celu prowadzenia sprzedaży kwiatów i zniczy przy cmentarzu przy ul. Rzgowskiej 158. Wydawane decyzje dotyczą zgody wyłącznie na stoisko handlowe nr 16a o powierzchni 10 m² (zajmowane całorocznie) oraz wykupywane okazjonalnie stoisko nr 16 o powierzchni 15 m² (na okres Wszystkich Świętych). Na chodniku przy murze (ogrodzeniu) cmentarza Pani [REDAKTOWANE] bez zgody ZDiT umieściła przyczepę (na kołach i metalowych podpórkach, posiadającą tablicę rejestracyjną i oświetlenie), która stanowi tymczasowy obiekt budowlany niepołączony trwale z gruntem, użytkowany jako zaplecze magazynowo-handlowe do stoiska handlowego. Należy podkreślić, że decyzja na stoisko handlowe nie uwzględnia zaplecza magazynowo-handlowego, jakim jest tymczasowy obiekt budowlany (przyczepa).

Nigdy nie miało miejsca „posiedzenie” w ZDiT w sprawie wydania pozwolenia na lokalizację blaszanej przyczepy oraz wydanie pozytywnej decyzji w zakresie lokalizacji tej przyczepy. Pierwszy raz pracownicy ZDiT stwierdzili obecność przyczepy w pasie drogowym już w dniu 19.06.2008 r. Podczas kolejnej kontroli w terenie w dniu 27.06.2008 r. Pani [REDAKTOWANE] została poinformowana o konieczności usunięcia

przyczepy oraz pouczona o konsekwencjach wynikających z braku decyzji administracyjnej na zajęcie pasa drogowego.

Pracownicy ZDiT wielokrotnie upominali ustnie Panią [REDAKTOWANE] o nakazie usunięcia przyczepy z pasa drogowego. W decyzji administracyjnej z dnia 11.07.2008 r. wyraźnie określono, że uprawnia ona „do sprzedaży stoiskowej zniczy i kwiatów doniczkowych i sztucznych, bez możliwości lokalizowania w pasie drogowym na wyznaczonym miejscu jakichkolwiek naniesień tj. garaży i przyczep”. W aktach sprawy znajdują się również dokumenty, z których wynika, że Pani [REDAKTOWANE] doskonale wiedziała (jeszcze przed kontrolami inspektorów ZDiT) o tym, że nie może ustawiać przyczepy w pasie drogowym, co potwierdziła własnoręcznymi podpisami (wycofanie wniosku na stoisko handlowe z dnia 13.06.2008 r. oraz pismo z dnia 18.06.2008 r.). Mimo tego Zainteresowana postanowiła, że przyczepy nie usunie, gdyż jak twierdziła posiada na nią zgodę od ZDiT (posługując się decyzją zezwalającą na stoisko handlowe). Pracownicy ZDiT tłumaczyli Stronie, że wydawane decyzje zezwalają wyłącznie na stoisko, a nie na przyczepę. Pomimo pouczeń, że w przypadku dalszego pozostawiania przyczepy w pasie drogowym, zostanie przeciwko niej wszczęte postępowanie administracyjne w przedmiocie samowolnego zajęcia pasa drogowego dla umieszczenia tymczasowego obiektu budowlanego, Pani [REDAKTOWANE] w dalszym ciągu nie usunęła jej.

Strona twierdziła również, że zgłosiła umieszczenie przyczepy w ZDiT i nie uzyskała sprzeciwu. Należy podkreślić, że do ZDiT nigdy wcześniej (przed wszczęciem postępowania administracyjnego) Pani [REDAKTOWANE] nie złożyła wniosku o zajęcie pasa drogowego dla umieszczenia tymczasowego obiektu budowlanego (przyczepy), ani też nie wystąpiła o opinię lokalizacyjną czy w ogóle taka przyczepa mogłaby zostać umieszczona w pasie drogowym. Być może Strona zgłaszała postawienie przyczepy w innym urzędzie bądź instytucji, ponieważ ZDiT wydaje decyzje administracyjne na zajęcie pasa drogowego, a nie sprzeciw bądź brak sprzeciwu.

W dniu 26.01.2011 r. Pani [REDAKTOWANE] złożyła do ZDiT pierwsze pismo, w którym poinformowała o umieszczeniu przyczepy w pasie drogowym ul. Rzgowskiej i wniosła o dalszy brak sprzeciwu. W odpowiedzi pismem z dnia 24.02.2011 r., znak: [REDAKTOWANE], ZDiT poinformował Stronę, że decyzja wydana w dniu 14.12.2010 r. znak: [REDAKTOWANE] jest decyzją wyłącznie na stoisko handlowe, a przyczepa traktowana jest jako samowolne zajęcie pasa drogowego dla umieszczenia tymczasowego obiektu handlowego. Nakazano Stronie usunięcie przyczepy z pasa drogowego w terminie 7 dni od daty odbioru pisma pod rygorem wszczęcia postępowania administracyjnego. W odpowiedzi na powyższe pismo w dniu 22.03.2011 r. do ZDiT wpłynęło pismo z dnia 16.03.2011 r. z Kancelarii Adwokackiej adw. Konrada Kopczyńskiego, reprezentującego Panią [REDAKTOWANE], w którym stwierdził on, że jego mocodawczyni korzysta z zajęcia pasa drogowego w ramach decyzji wydanej pismem znak: [REDAKTOWANE]. Adw. Kopczyński informuje, że „powierzchnia stoiska, jak i stoiska pod przyczepą mieści się w granicach 10 m² i 15 m² stosownie do treści rubryki dotyczącej rozmiaru stoisk w pasie drogowym drogi krajowej w dzielnicy Górna przy ul. Rzgowskiej”.

Należy podkreślić, że zgodnie z ww. decyzją Pani [REDAKTOWANE] w okresie od 1.01.2011 r. do 31.12.2011 r. miała prawo wykorzystywać pas drogowy o powierzchni tylko 10 m² (stoisko nr 16a), a w okresie od 31.10.2011 r. do 1.11.2011 r. zezwolono Stronie na rozszerzenie stoiska o dodatkowe 15 m² (stoisko nr 16). Wobec powyższego na przestrzeni całego roku Pani [REDAKTOWANE] miała prawo korzystać tylko z 10 m², a korzystała ze znacznie większej powierzchni. Powyższe potwierdziła

dokumentacja zdjęciowa wykonana w dniu 18.01.2011 r., obrazująca zajęcie pasa drogowego pod stoisko i przyczepę o łącznej powierzchni około 18 m². Również w dniu 7.04.2011 r. wykonano dokumentację zdjęciową potwierdzającą te fakty. W tym dniu, w obecności Zainteresowanej, dokonano pomiaru powierzchni przyczepy, która wynosi 5,58 m². Kolejny pomiar dokonany w dniu 23.05.2011 r. wykazał, że całkowita powierzchnia terenu, jaką zajmowała Pani [REDAKTOWANE] (w sumie pod stoisko handlowe i przyczepę) wynosiła aż 22,5 m². Dopiero w dniu 8.04.2011 r. Zainteresowana złożyła w ZDiT pismo z prośbą o wydanie opinii lokalizacyjnej pod ustawienie przyczepy.

Pismem z dnia 11.04.2011 r., skierowanym do adw. Kopczyńskiego, ZDiT wyjaśnił, że odrębnymi kwestiami jest umieszczenie w pasie drogowym stoiska handlowego oraz samowolne zajęcie pasa drogowego dla umieszczenia przyczepy. Wyjaśniono również, jaką powierzchnię pasa drogowego i w jakich okresach może zajmować Pani [REDAKTOWANE] zgodnie z decyzją z dnia 14.12.2010 r. znak: [REDAKTOWANE]. W związku z dalszym pozostawieniem przyczepy w pasie drogowym bez zgody zarządcy drogi pismem z dnia 11.04.2011 r., znak: [REDAKTOWANE] Pani [REDAKTOWANE] i adw. Kopczyński zostali poinformowani o wszczęciu postępowania administracyjnego w przedmiocie samowolnego zajęcia pasa drogowego dla umieszczenia przyczepy (obiektu tymczasowego).

Jednocześnie informuję, że ZDiT nie wydał Pani [REDAKTOWANE] pozytywnej opinii lokalizacyjnej niezbędnej do wydania zgody na zajęcie pasa drogowego (pismo z dnia 13.04.2011 r., znak: [REDAKTOWANE]), ponieważ umieszczenie przyczepy winno odbywać się z wykorzystaniem miejsc wyznaczonych – parkingu, a nie na chodniku pod murem (ogrodzeniem) cmentarza. W toku dalszej korespondencji ZDiT podtrzymał swoje stanowisko, jeszcze raz przypominając o wszczętym postępowaniu administracyjnym w przedmiocie samowolnego zajęcia pas drogowego pod przyczepę.

Ze względu na fakt, że omawiana przyczepa nadal pozostawała w pasie drogowym (protokół kontrolny z dnia 26.04.2011 r.) w tym samym dniu na rzecz Pani [REDAKTOWANE] wystawiono pierwszą karną decyzję administracyjną za samowolne zajęcie pasa drogowego pod tymczasowy obiekt handlowy (przyczepę). W dniu 27.04.2011 r. do ZDiT wpłynęło kolejne pismo z Kancelarii Adwokackiej adw. Konrada Kopczyńskiego – „ponowny wniosek o zajęcie pasa drogowego na umieszczenie przyczepy i wydanie opinii lokalizacyjnej”, w którym adw. Kopczyński podtrzymywał wniosek o zajęcie pasa drogowego dla umieszczenia przyczepy i wydanie opinii lokalizacyjnej rzekomo złożony w ZDiT w dniu 1.09.2009 r. Należy podkreślić, że wniosek o umieszczenie w pasie drogowym przyczepy nigdy nie wpłynął do ZDiT. Pani [REDAKTOWANE] nie dysponuje potwierdzeniem złożenia go w ZDiT. Jednocześnie zaznaczam, że zgodę na zajęcie pasa drogowego można uzyskać wyłącznie w formie decyzji administracyjnej, a nie ustnej zgody czy braku sprzeciwu. Samo złożenie wniosku na zajęcie pasa drogowego nie upoważnia nikogo do jego zajęcia w jakimkolwiek celu, jeżeli nie została wydana danemu podmiotowi zgoda zarządcy drogi w postaci decyzji administracyjnej.

W toku prowadzonego postępowania administracyjnego w sprawie samowolnego zajęcia pasa drogowego pod wskazaną przyczepę od 2011 r. do dnia dzisiejszego Stronie wystawiono 14 decyzji z naliczeniem opłat karnych, od których Pani [REDAKTOWANE] odwołała się do organu wyższej instancji – Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Łodzi. Wszystkie one zostały utrzymane w mocy przez SKO. Ponadto Zainteresowana część decyzji SKO zaskarżyła do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego, który oddalił skargi, podtrzymując tym samym decyzje SKO i ZDiT. Zgodnie z art. 36 ustawy o drogach publicznych, w związku z brakiem decyzji na zajęcie pasa drogowego pod tymczasowy obiekt budowlany (przyczepę), Stronie wydano

nakaz przywrócenia pasa drogowego do stanu pierwotnego poprzez usunięcie tymczasowego obiektu budowlanego (przyczepy). Ta decyzja również została utrzymana przez SKO w Łodzi.

Informuję również, że decyzje na zajęcie pasa drogowego nie stanowią podatku, a ustawowo nałożony obowiązek wnoszenia opłat przez osoby zajmujące pas drogowy. W stosunku do Pani ██████████ zarządca drogi przez długi okres czasu wykazywał dobrą wolę i nie naliczał kar za samowolne zajęcie pasa drogowego pomimo usytuowania przyczepy w pasie drogowym. Organ jedynie upominał i prosił Stronę o jej usunięcie wskazując niejednokrotnie, że wydawane decyzje na stoiska handlowe nie uprawniają do posadowienia przyczepy w pasie drogowym. Pani ██████████ była świadoma konsekwencji, jakie będzie ponosić w przypadku dalszego pozostawiania przyczepy w pasie drogowym bez zgody zarządcy drogi. Wobec tak rażącego naruszenia prawa organ administracji publicznej nie może pozostawać bezczynny.

Stwierdzenie zajęcia pasa drogowego zobowiązuje zarządcę drogi do naliczenia, zgodnie z ustawą o drogach publicznych, kary w drodze decyzji administracyjnej w wysokości 10-krotności opłaty podstawowej. W przypadku stwierdzenia samowolnego zajęcia pasa drogowego organ nie może badać przyczyn zajęcia pasa drogowego, oceniać stopnia winy Strony, czy też miarkować wysokości wymierzonej kary. Ustawodawca nie przewidział możliwości anulowania kary. W związku z powyższym do dnia usunięcia przyczepy przez Panią ██████████ ZDiT zobowiązany będzie do naliczania opłat karnych, które następnie będą podlegały egzekucji.

Reasumując, nieprawdziwa jest teza o kwestionowaniu przez Zarząd Dróg i Transportu posiadania przez Panią ██████████ zgody na prowadzenie handlu przed cmentarzem. Przeciwnie, Zainteresowana otrzymuje niezmiennie od lat zgodę na lokalizację stoiska handlowego, co nie uprawnia jej do umieszczenia w pasie drogowym przyczepy.

Wiceprezydent Miasta Łodzi

Radosław STĘPIEŃ

Do wiadomości:

1/ Przewodnicząca Rady Miejskiej w Łodzi

2/ Wydział Organizacyjno-Prawny w Departamencie Obsługi i Administracji UMŁ